

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΕΝΩ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΕΝΩ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ασφαλώς έχετε ακούσει τους κακομοίρηδες που μάς προειδοποιούν ότι οι φορολογούμενοι στο μέλλον δεν θα μπορούν να πληρώσουν τις συντάξεις ηλικιωμένων που αυξάνονται με ραγδαίους ρυθμούς επειδή ζούμε περισσότερα χρόνια. Λέω «κακομοίρηδες» επειδή κλαίνε την κακή τους μοίρα, ενώ τίποτε δεν είναι μοιραίο, αλλά όπως στρώσαμε θα κοιμηθούμε.

Για να προλάβει το κακό αυτό με τις συντάξεις του μέλλοντος, το 1992 η κυβέρνηση του Πολ Κίτινγκ εφάρμοσε το σουπερανιούέσιον σαν έναν τρόπο αποταμίευσης των εργαζομένων για τα γηρατιά τους. Ήταν κάτι που έπρεπε να είχε γίνει προ πολλού, αλλά -τελοσπάντων- κάλλιο αργά παρά ποτέ. Για να λειτουργήσει το σουπερανιούέσιον, οι εργαζόμενοι παραιτήθηκαν από κάποια αιτήματα για αύξηση μισθού και σε αντάλλαγμα οι εργοδότες ανέλαβαν να συνεισφέρουν 3% του μισθού στο λογαριασμό σουπερανιούέσιον των υπαλλήλων τους. Το 3% αυξήθηκε στο 9% μέχρι το 2002 και στο 9,5% το 2014-15, με την προοπτική να φτάσει στο 12% μέχρι το 2021, αν και ο «πατέρας» του σουπερανιούέσιον υποστηρίζει πως πρέπει να φτάσει στο 15% για να είναι αποτελεσματικό.

Στο μεταξύ, από το 1992 μέχρι το 2015, συγκεντρώθηκαν στα ταμεία του σουπερανιούέσιον \$2,02 τρις που κάποιοι άρχισαν να λιγουρεύονται και γι' αυτό άρχισαν να αμφισβητούν την αξία του σουπερανιούέσιον για να το καταργήσουν. Ήδη

προ πολλού ακούγαμε φωνές για το δικαίωμα να χρησιμοποιούνται τα χρήματα των υπαλλήλων στο σουπερανιούέσιον για ν' αγοράσουν σπίτια, ή να σπουδάσουν τα παιδιά τους, για ταξίδια κλπ., πράγματα παράλογα που νόθευαν τον στόχο του σουπερανιούέσιον που είναι ξεκάθαρος: Να αντικαταστήσει τη σύνταξη γήρατος που δεν θα μπορούν να πληρώσουν στο μέλλον τα παιδιά και εγγόνια μας.

Δεν αμφισβητώ το γεγονός ότι το σουπερανιούέσιον δεν λειτούργησε ποτέ σωστά, γιατί είναι σαν ένα δοχείο μέλι και όλοι βάζουν μέσα τα δάχτυλά τους για να γλείψουν, όμως γι' αυτό φταίνε οι πολιτικοί και όχι το σύστημα. Το σουπερανιούέσιον ήταν ξέφραγο αμπέλι και για πολλά χρόνια ωφελήθηκαν πιο πολύ οι διαχειριστές των μυθικών ποσών που έμπαιναν στα ταμεία τους, ενώ οι εκατομμυριούχοι το χρησιμοποιούσαν σαν εργαλείο φοροδιαφυγής.

Τώρα άρχισε μια έντονη συζήτηση για την κατάργησή του με την δικαιολογία πως η νέα γενιά αποταμιεύει πολλά χρήματα εκτός σουπερανιούέσιον και δεν το χρειάζεται. Πρόκειται για μυθοπλασία αφού δεν μάς λένε αν η τόσο πλούσια νέα γενιά -που δεν μπορεί ν' αγοράσει ένα σπίτι- θα μπορεί να πληρώσει τις συντάξεις γήρατος στο μέλλον. Ασφαλώς, υπάρχουν νεαροί με μεγάλα εισοδήματα που μπορούν να αποταμιεύουν εκτός σουπερανιούέσιον, αλλά πόσοι είναι και μήπως τους βλέπεις να εισπράζουν το σουπερανιούέσιον;

Όμως πίσω έχει η αχλάδα την ουρά και ο καυγάς εκ τού πονηρού γίνεται για το πάπλωμα: Πρώτα να σταματήσει η εισφορά των εργοδοτών στο σουπερανιούέσιον πριν φτάσει στο 12% και δεύτερον τα \$2 και πλέον τρις που λιγουρεύονται.

Σήμερα το έθνος έχει ένα πουγκί με δύο τρις δολάρια που μπορεί να χρησιμοποιήσει στην κατασκευή υποδομών, να χρηματοδοτήσει νέες επιχειρήσεις για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και σε μια έκτακτη ανάγκη για να πληρώσει τρέχοντες λογαριασμούς. Οι οικονομικοί φωστήρες δεν μάς λένε αν καταργηθεί το σουπερανιούέσιον τί θα γίνουν τα δύο τρις δολάρια και το σπουδαιότερο πώς θα πληρωθούν οι συντάξεις γήρατος στο μέλλον.

Ξέρετε πού το πάνε αυτοί που θέλουν την κατάργηση του σουπερανιούέσιον; Εκεί που πήγαν τα ασφαλιστικά ταμεία οι πολιτικάντιδες του δικομματισμού στην Ελλάδα και τα χρεοκόπησαν, δηλαδή σε κάποιες τσέπες. Επειδή η απληστία του νεοφιλελευθερισμού δεν έχει ούτε πατρίδα, ούτε το Θεό της!

Οι εργαζόμενοι στην Αυστραλία θα πρέπει να προστατέψουν με κάθε μέσον το σουπερανιούέσιον τους σαν εγγύηση πως δεν θα πεινάσουν όταν γηράσουν, αλλά και τα λαμόγια δεν θα σφάζουν την κόττα που γεννά χρυσά αυγά...

Οι σκυλοδρομίες

Ο Μάικ Μπερντ, είναι ένας σπάνιος Λίμπεραλ, νέος άνθρωπος, μοντέρνος, χαρισματικός ηγέτης, με όραμα και σχέδια για το μέλλον της Πολιτείας. Τα λέω εγώ ο «Εργατικός» με πόνο καρδιάς επειδή δεν έχω ιδέα για τα μελλοντικά σχέδια του πολιτειακού Εργατικού Κόμματος και ευτυχώς που έχει μια Σοφία Κότση να το κρατά ζωντανό τουλάχιστον στην ελληνική παροικία.

Ο ηγέτης των Εργατικών στη ΝΝΟ, Λούκ Φόλεϊ, έδειξε σημεία ζωής μόλις όταν ξεσηκώθηκαν οι τζογαδόροι εναντίον της απόφασης από τον Μάικ Μπερντ να καταργήσει τις σκυλοδρομίες ή κυνοδρομίες αν προτιμάτε.

Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω τη νοοτροπία των Αυστραλών, που αδιαφορούν για την κατάσταση στα σχολεία, τα νοσοκομεία κλπ., αλλά εξαγριώνονται επειδή η κυβέρνηση θέλει να σταματήσει ένα είδος... τζόγου! Λες και δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι για να χάσουν τα χρήματά τους οι τζογαδόροι...

Ο Μάικ Μπερντ, που λέτε, βλέπει την δημοτικότητά του να μειώνεται κάθε μέρα, ενώ παίρνει μηνύματα πως ίσως χάσει και τις εκλογές. Φαντάζεστε το ενδεχόμενο να κερδίσουν οι Εργατικοί τις επόμενες εκλογές απλά

και μόνο επειδή συμπαραστέκονται στους τζογαδόρους με τα σκυλιά τους;

Ρωσία - Αμερική

Η Ρωσία έχει δικίωμα να μην εμπιστεύεται τους Αμερικανούς που την υπονομεύουν με εχθρικές ακροδεξιές κυβερνήσεις σε γειτονικές χώρες και με νατοϊκές στρατιωτικές βάσεις. Οι Αμερικανοί άρχισαν τον νέο ψυχρό πόλεμο, αλλά τώρα θέλουν την βοήθεια των Ρώσων για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στη Συρία και φυσικά, τη νύφη πληρώνουν οι Σύριοι που κατακρεουργεί ο... πρόεδρος τους με την υποστήριξη του Πούτιν.

Οι Αμερικανοί και οι Ρώσοι θα πρέπει να κάνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις αν πραγματικά θέλουν να σώσουν τον βασανισμένο λαό της Συρίας και όχι τα δικά τους συμφέροντα, που άλλωστε μπορούν να εξασφαλίσουν με όποια κυβέρνηση.

Εσωστρέφεια Μητσοτάκη

Διαβάζω σε αθηναϊκή εφημερίδα ότι με τις χειρότερες προϋποθέσεις ξεκίνησε η "πολιτική σεζόν" για τη Ν.Δ. και τον Κυρ. Μητσοτάκη. Ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης επένδυσε στο τρέχον φθινόπωρο προκειμένου να μεγιστοποιήσει τη φθορά της κυ-

βέρνησης, να τονώσει τα ποσοστά και τη δυναμική του κόμματός του και να εμφανιστεί ως... "εν αναμονή πρωθυπουργός".

Ωστόσο, οι προκλήσεις του φθινοπώρου διαμόρφωσαν μια εντελώς διαφορετική πραγματικότητα για την Ν.Δ., καθώς το κόμμα βρίσκεται στη δίνη της εσωστρέφειας, η πολιτική απόσταση του Κυρ. Μητσοτάκη από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του έχει διευρυνθεί, ενώ το ανοικτό μέτωπο της κυβέρνησης κατά της διαπλοκής φέρνει τη Ν.Δ. αντιμέτωπη με νέα, σκληρά διλήμματα.

Μπορεί ορισμένες σφυγμομετρήσεις να δείχνουν διευρυνόμενο το προβά-

δισμα της Ν.Δ. στην πρόθεση ψήφου και τα κανάλια να "φτιάχνουν" εικόνα "καταλληλότερου" στην πρωθυπουργία για τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ωστόσο όσοι στο επιτελείο του Κυρ. Μητσοτάκη ξέρουν να διαβάζουν δημοσκοπήσεις βλέπουν μόνο... "καμπανάκια".

"Καμπανάκια" που επιβεβαιώνονται και από το "Πολιτικό Βαρόμετρο" της Public Issue που δημοσίευσε η "Κυριακάτικη Αυγή" και δείχνει ότι, παρά τη φθορά της κυβέρνησης, η Ν.Δ. παραμένει αδύναμη να εισπράξει, έστω κατ' ελάχιστον, την απογοήτευση των πολιτών και κυριαρχεί ο "Κανένας" στις επιλογές των ερωτηθέντων.